

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1849

Τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
Κυριακὴ 29 Ἰουνίου 2014

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὸ ὄραμα τῆς Δαμασκοῦ

«Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;» (Πράξ. 9,5)

Ἄν ὑπάρχη, ἀγαπητοί μου, ἓνα ὄνομα, τὸ ὁποῖο ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ μπορούμε νὰ προβάλλουμε στους ἀπίστους ὄλων τῶν αἰώνων ὡς τὴν πλέον ἀκαταμάχητη ἀπόδειξι τῆς θείας προελεύσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς καταπληκτικῆς ἐπιρροῆς ποὺ ἐξασκεῖ ἐπάνω στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε ἄλλο παρὰ τὸ ὄνομα **Παῦλος**.

***

Παῦλος! Τί ἦταν; Ὁ φανατικώτερος διώκτης τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **ὁ πιὸ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ**. Φαρισαῖος ἀπὸ τοὺς πιὸ μορφωμένους, ἀκοίμητος κέρβερος τῶν ἰουδαϊκῶν παραδόσεων.

Ἦταν ἔτοιμος νὰ ἐπιτεθῆ ἐναντίον καθενὸς ποὺ θὰ τολμοῦσε ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κύριον καὶ τῆς ἐλαχίστης ἰουδαϊκῆς παραδόσεως. Θεωρώντας τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ναζωραίου ὡς τοὺς πιὸ ἄσπονδους ἐχθροὺς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ, εἶχε συσσωρεύσει στὴν καρδιά του ὁ νεαρὸς αὐτὸς φαρισαῖος **ἀπερίγραπτο μῖσος κατὰ τῶν Χριστιανῶν**. Δὲν κοιμόταν παρὰ μόνον ὅταν στὸ ἐνεργητικὸ τῆς ἡμέρας του εἶχε νὰ παρουσιάσῃ καὶ νέες συλλήψεις ὀπαδῶν τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ὁποῖους ὁ ἴδιος ἀνακάλυπτε σὲ κάθε γωνία τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, τοὺς συνελάμβανε καὶ τοὺς ἔρριχνε στὶς φυλακές.

Δὲν ἔβλεπε τοὺς Χριστιανούς ὡς ἀνθρώπους· τοὺς ἔβλεπε ὅπως βλέπει ὁ δήμιος τὰ θύματά του. Οἱ Χριστιανοὶ ἔπρεπε ὅπωςδὴποτε νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Κάθε Χριστιανὸς γιὰ τὸν Παῦλο ἦταν προγεγραμμένος. Ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, δὲν δεχόταν κανένα συμβιβασμό. Τὸ μῖσος του αὐξανόταν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα καὶ στὴν καρδιά του εἶχε πλέον κορυφωθῆ **σὲ βαθμὸ λύσσης**.

Αὐτὸς ἦταν ὁ Παῦλος. Ἄλλὰ ξαφνικὰ αὐ-

τὸς, ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα φανατικὸς ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν περιχώρων, **μεταβάλλεται** στὸν ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα θερμὸ φίλο καὶ προστάτη τῶν Χριστιανῶν ὅλης τῆς γῆς. Ἡ μυστηριώδης αὐτὴ μεταβολή, ποὺ ἄλλη σπουδαιότερη ἀπ' αὐτὴν δὲν ἔχει ν' ἀναφέρῃ ἢ δισχιλιετῆς παγκόσμιος ἱστορία, προκαλεῖ κατάπληξι στὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα.

Πρῶτοι οἱ συμπατριῶτες του Ἰουδαῖοι μένουν ἐκστατικοί. Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ Παῦλος; διερωτῶνται. Δοκιμάζουν **κατάπληξι**· κατάπληξι πιὸ μεγάλη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ θὰ δοκίμαζαν ἂν ἔβλεπαν τὸν ἥλιο ν' ἀλλάζῃ τροχιά καὶ νὰ κἀνῃ τὴ δύσι ἀνατολή καὶ τὴν ἀνατολή δύσι.

Ἡ ἀλλαγὴ εἶνε ἀνεξήγητη. Πῶς νὰ ἐξηγηθῆ ψυχολογικά; Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τόσο ῥαγδαῖα καὶ καταλυτικὰ ἐπέδρασε στὴν ψυχὴ τοῦ Παύλου, ὥστε ἓνας ὀλόκληρος ἰδεολογικὸς κόσμος νὰ ὑποστῇ ριζικὴ ἀνατροπὴ καὶ ἓνας νέος κόσμος νὰ προβάλλῃ μέσα του καὶ νὰ τὴν κατακτᾷ ἐξ ὀλοκλήρου; Τί μετέβαλε τὸν Παῦλο; Τὸ **συμφέρον**; Ἀλλὰ οἱ πρῶτοι μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶχαν χρυσὸ καὶ ἄργυρο. Μήπως **ἡ δόξα**; Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ ἐθεωρεῖτο τότε ὡς τὸ πλέον περιφρονημένο καὶ ἄτιμο ὄνομα τῆς ἐποχῆς. Ἀντιθέτως· δόξα καὶ συμφέροντα τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἶχε ἐξασφαλισμένα ὁ Παῦλος, ἐὰν παρέμενε στὸν Ἰουδαϊσμό.

Τί λοιπὸν τὸν εἴλκυσε; Μήπως τὸ **θάρρος**, μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετώπιζαν τὰ πολυειδῆ μαρτύρια οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ; Μήπως τὸ **μαρτύριο τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου**, στὴν ἐκτέλεσι τοῦ ὁποῖου παρευρέθηκε ὁ ἴδιος φυλάγοντας τὰ ροῦχα ἐκείνων ποὺ λιθοβολοῦσαν τὸν μάρτυρα; Ἀλλὰ πῶς τότε, καὶ μετὰ τὸ μαρτύριο τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τό-

σων άλλων μαρτύρων, ἀντὶ νὰ μειώσῃ τὴν σφοδρότητα τοῦ διωγμοῦ, αὐτὸς μὲ μεγαλύτερη μανία ἐπιδίδεται στὴν ἐξοντωτικὴ ἐκστρατεία του κατὰ τῶν Χριστιανῶν;

Ὁχι, καμμία ἐξήγησι, ἀπὸ ἑκείνες ποὺ προβάλλουν οἱ ἀπιστοῦντες γιὰ νὰ ἐρμηνεύσουν τὰ αἷτια τῆς τεραστίας ψυχολογικῆς μεταβολῆς τοῦ Παύλου, δὲν μπορεῖ νὰ εὐσταθήσῃ. Καὶ μένει μόνο μία ἐξήγησις ποὺ μπορεῖ νὰ λύσῃ τὸ ψυχολογικὸ αὐτὸ πρόβλημα, ἐκείνη ποὺ τόσο ζωηρὰ μᾶς δίδει στὸ 9ο κεφάλαιο **τὸ ἱστορικὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων**. Ἡ μαρτυρία τοῦ βιβλίου αὐτοῦ περιβάλλεται μὲ κῦρος ἀπείρως μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ κῦρος τῆς ἱστορίας ἐνὸς Ἡροδότου καὶ ἐνὸς Θουκυδίδη.

Ἄπιστοι! Πιστεύετε στὸν Ἡρόδοτο καὶ στὸν Θουκυδίδη; παραδέχεστε τὰ γεγονότα ποὺ ἐκθέτουν αὐτοί; Γιατί λοιπὸν δείχνετε τόση δυσπιστία στὴ μαρτυρία τοῦ Θουκυδίδου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ ζωὴ του ἐπιβεβαίωσε τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τῶν θαυμασιῶν γεγονότων τῆς ζωῆς τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων του; Λάμπει τόση εἰλικρίνεια στὶς σελίδες τοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων, ὥστε μόνο ἄνθρωπος προκατειλημμένος κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ μπορεῖ νὰ διαβάσῃ τὸ βιβλίον αὐτὸ χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴ βαθεῖα ἐπίδρασι τῆς ἀληθείας. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶνε ἓνα **ἱστορικὸ γεγονός**.

Ἡ ἐξήγησι τοῦ μυστηρίου. Ὁ Λουκᾶς μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἐφωδιάστηκε ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων μὲ συστατικὲς ἐπιστολὰς πρὸς τὶς συναγωγὰς τῆς Δαμασκοῦ, ξεκίνησε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα μὲ τὴ συνοδεία ὀπλοφόρων ἀνδρῶν, γιὰ νὰ φθάσῃ στὴ Δαμασκὸ καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὀλοκληρωτικὴ ἐκρίζωσι τῆς μικρῆς ἐκεῖ χριστιανικῆς ἐκκλησίας. Βάδιζε ὁ τρομερὸς διώκτης τὴν μακρὰ ὁδὸ τῆς Δαμασκοῦ. Κατέστρωνε σχέδια ἐπὶ σχεδίων. Ἄνυπομονοῦσε νὰ φθάσῃ τὸ συντομότερο. Λυσοῦσε ἀπὸ τὴ μανία του, φλεγόταν ἀπὸ τὸ μῖσος. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ – ἔτσι νόμιζε τοὺς Χριστιανούς – πρέπει νὰ ἐκλείψουν. «*Ζῆλος οὐ κατ' ἐπίγνωσιν*» (Ρωμ. 10,2).

–Θεὲ τῶν πατέρων μου, βοήθα με στὸν ἀγῶνα αὐτόν, τὸν ὁποῖο ἀνέλαβα πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου! θὰ **προσευχόταν μυστικὰ** ἡ ψυχὴ τοῦ Παύλου, ὅταν τὰ βλέμματά του ἀπὸ ἀπόστασι λίγων χιλιομέτρων ἀντίκρουζαν τὴν περίφημη Δαμασκὸ.

Ἄλλ' ὦ τῶν ἀπείρων σου θαυμάτων, Ἰησοῦ Χριστέ! Λίγω ἔξω ἀπὸ τὴ Δαμασκὸ ἔδωσες

τὴν νικηφόρο μάχη σου. Διότι ἐκεῖ συνέβη μία **μάχη**, μία ὑπερφυσικὴ πάλη, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ψυχὴ τοῦ Παύλου, ποὺ μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμὴ φαινόταν ἀτίθαση, ὑπέκυψε ἐμπρὸς στὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Ἄς ἀφήσουμε τὸν ἴδιο τὸ ἀπόστολο Παῦλο νὰ ἐκθέσῃ τὸ σπουδαιότερο αὐτὸ γεγονὸς τῆς ζωῆς του, γεγονὸς ποὺ ἔγινε **ἡ ἀφετηρία μιᾶς νέας ζωῆς**:

«*Ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ, ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, Κύριε; εἶπέ τε πρὸς με· Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθέασαντο καὶ ἔμβοβοι ἐγένοντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι» (Πράξ. 22,6-10).*

* * *

Ὑστερα, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ ὄραμα ὁ Παῦλος **ἄλλαξε ριζικά**. Κάτω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ φῶς γίνεται νέα ἀξιολόγησι τῆς ζωῆς στὴν ψυχὴ τοῦ Παύλου. Ὁ Χριστὸς γίνεται πλέον τὸ κέντρο τῆς ζωῆς του. Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ τώρα κινεῖ ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξί του. Ἐνας πόθος φλογίζει τὴν καρδιά του· ὁ Χριστὸς νὰ θριαμβεύσῃ σ' ὅλη τὴ γῆ, νὰ ἐνθρονισθῇ στὴν καρδιά καὶ τοῦ τελευταίου ἐχθροῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἔστω καὶ ἂν γιὰ τὴ μετάνοια αὐτὴ χρειασθῇ ὁποιαδήποτε θυσία, ἀκόμη καὶ ν' ἀνοίξῃ ὀλόκληρος ὁ ἄδης νὰ καταπιῇ τὸν Παῦλο!

Ὁ! Ἡ Ἐκκλησία, μέσα στοὺς εἴκοσι αἰῶνες ποὺ διέρρευσε, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ποὺ πίστεψαν στὸ Χριστὸ καὶ ἀγωνίσθηκαν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶδε οὔτε θὰ δῆ ἄλλη φυσιογνωμία μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ **φυσιογνωμία τοῦ ἀποστόλου Παύλου**.

Κάποιος εἶπε, ὅτι ἦταν **ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα**. Καὶ θὰ μένη μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ὡς ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξι τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστιανισμοῦ. Διότι μόνο ὁ Χριστιανισμὸς κατέχει τὴν θεῖα ἐπιστήμη νὰ μεταβάλλῃ ριζικῶς τὶς καρδιές· νὰ μεταβάλλῃ τοὺς αἰμοβόρους λύκους σὲ ἡμερα πρόβατα τῆς ποιμνῆς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ν' ἀναδεικνύῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ σκότους σὲ υἱοὺς τοῦ φωτός, τὰ τέκνα τοῦ ἄδου σὲ πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος